

Forslag til lov om ændringer i konkursloven.

(Fremsat den 15. januar 1954 af minister for handel, industri og søfart *Lis Groes*).

§ 1.

I lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs samt om nogle forandringer i de gældende bestemmelser om pant og exekution sker følgende ændringer:

Til § 43.

Paragraffen affattes således:

„Når nogen, som efter lovgivningen er forpligtet til at føre forretningsbøger eller for ikke længere end 1 år siden har udøvet virksomhed med sådan forpligtelse, har standset

sine betalinger, har enhver fordringshaver, så længe standsningen med betalingen varer, ret til at forlange skyldnerens bo taget under konkursbehandling, uden at han behøver at føre andet eller videre bevis for skyldnerens insolvens“.

Til § 46.

I § 46 udgår „ , jfr. § 45,“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1955.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved § 7 i lov nr. 98 af 10. maj 1912 om bogføring m. v. blev i forbindelse med den da stedfindende regulering og udvidelse af bogføringspligten den i § 45 i lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs m. m. indeholdte bestemmelse af begreberne handlende, fabrikanter og skibsredere ændret, således at konkurslovens særregler om disse grupper erhvervsdrivende fremtidig skulle omfatte enhver, der efter lovgivningen er forpligtet til at føre forretningsbøger. I bogføringslovens § 7, stk. 3, 1. pkt. bemærkedes dog udtrykkeligt, at den anførte bestemmelse ikke skulle gøre nogen forandring i den bestående lovgivning med hensyn til, hvilke konkursboer der skal behandles ved sø- og handelsretten, jfr. herom konkurslovens § 149, nu § 9, stk. 11 i lov om rettens pleje, lovbekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953; i den omhandlede relation gælder således stadig den snævrere bestemmelse af de nævnte grupper erhvervsdrivende,

som indeholdtes i konkurslovens § 45 i sin oprindelige skikkelse.

Den ved bogføringsloven af 1912 ændrede affattelse af konkurslovens § 45 har herefter alene betydning i forhold til konkurslovens §§ 43, 44 og 46, der indeholder bestemmelser om adgangen til at forlange en skyldners bo taget under konkursbehandling i tilfælde af betalingsstandsning eller indlædelse af at betale efter forudgående notarialbeskikkelse samt om skyldnerens pligt til at erklære sig fallit.

Efter det forslag til en ny lov om bogføring, som fremsættes samtidig med nærværende lovforslag, ophæves bogføringslov nr. 98 af 10. maj 1912 i sin helhed, derunder også § 7, som ændrede konkurslovens § 45.

Når denne bestemmelse bortfalder, vil det være nødvendigt på anden måde at fastslå området for konkurslovens §§ 43, 44 og 46, og dette er ved bog-